

[Arbejds- og socialministeren.]

børnene i arbejdstiden. Det er et stort og påskønnelsesværdigt arbejde, der er gjort af de mange institutioner, som det ærede medlem nævnte, der selv har taget initiativet til oprettelse af børnehjem, og dette arbejde får da også al mulig støtte og vil få det fremefter. Jeg gør imidlertid opmærksom på, hvad enhver jo er klar over, at selvom det måske er muligt for større institutioner at løse opgaven, giver de økonomiske tilstande i øjeblikket en stærk begrænsning af de muligheder, der dér er tilstede, hvor der er tale om mindre forhold. Der foreligger således i dag det tilfælde, at man i en middelstor provinsby ønsker at oprette et spædbørnehjem til 27 børn, og løsningen af denne ene opgave, et hjem for 27 børn, vil koste 470 000 kr., så det er jo store penge, man regner med på disse områder. Men jeg er enig med det ærede medlem i, at det er en opgave, som vi også fremefter må vie alle vore kræfter og al vor interesse i den udstrækning, det nu er muligt.

Jeg takker mange gange for tilslutningen til tanken om at fritage feriekolonier for det tilsyn, som først var indføjet i lovforslagets bestemmelser. Jeg er enig i — her svarer jeg også andre ordførere —, at dette tilsyn vil kunne overlades til de lokale myndigheder.

Angående det udvalg, hvis sammensætning er blevet ændret, vil jeg blot sige, at det er ikke sket udfra ønsket om at udskyde organisationen af bymæssigt bebyggede kommuner. Forøvrigt er det i og for sig slet ikke opgaven at bringe kommuneorganisationerne ind her. Det, landstingsudvalget meget stærkt har ønsket, er at få repræsentanter udenfor embedsmændenes kreds knyttet til arbejdet, og så fandt vi, det var rimeligt, når man skulle finde vej frem, at man tog en repræsentant for storbyen med dens problemer, en repræsentant fra en almindelig købstad med dens problemer og en repræsentant fra en almindelig landkommune. Jeg er sikker på, at de to sidste kategorier i høj grad dækker de kommuneinteresser, der er samlet i den kommunesammenslutning, der hedder de bymæssigt bebyggede kommuner. Jeg er sikker på, at man vil få glæde af det samarbejde, man derved vil få med de kommunale repræsentanter. I samme forbindelse vil jeg bemærke, at jeg tror ikke, man skal sigte på at udvide dette udvalg yderligere, således som det lå i det hjertesuk, der blev opsendt af det ærede medlem hr. Gottschalk-Hansen om repræsentanter her fra rigsdagen.

En sag, som sikkert vil ligge os alle på sinde fremefter, blev fremført af det ærede medlem fru Fanny Jensen, og også alle de andre ærede ordførere har været inde på den. Det er spørgsmålet om lønforholdene for alle de medarbejdere, der er knyttet til vore institutioner. Jeg er fuldstændig enig i, at der her er tale om en opgave af en karakter, som slet ikke står i forhold til den aflønning, der i øjeblikket finder sted. Jeg tror, at vi alle vil være interesseret i at gøre et stort arbejde for at føre denne side af sagen à jour. Ja, jeg kan sige, at det er en nødvendighed, skal vi få arbejdet til at lykkes for os, at vi når frem til at placere disse medarbejdere på en værdig og anstændig måde.

I denne forbindelse vil også jeg understrege, som det har været gjort af ærede ordførere, at ikke mindst hustruens indsats er en indsats, som slet ikke kan vurderes. Den er ganske nødvendig, hvis institutionerne i fremtiden skal have den karakter, som vi ønsker de skal have.

Jeg takker det ærede medlem hr. Foged for bemærkningerne om lovforslaget. Jeg var meget glad for at høre de varme udtalelser, som det ærede medlem fremkom med om den betydning, som man først og fremmest må tillægge hjemmet, og disse tanker tror jeg også hele det udvalg, som arbejdede med sagenovre i det andet høje ting, sluttede sig til og søgte at tage skyldigt hensyn til.

De tal som udtryk for det behov, der i fremtiden vil være for vuggestuer, børnehaver og fritidshjem, som det ærede medlem fremførte, er store, og det åbner selvfølgelig et økonomisk perspektiv, som vi må erkende, når vi ser på forholdene i dag, at vi ikke vil kunne magte.

Den opgørelse, der har fundet sted, omfatter ikke mange år fremefter. Der er foreløbig taget sigte på en 5-årig periode, men jeg er enig i, at vi må have en fornuftig fremgangslinie, således at både sagernes løsning kan bringes til en afslutning, og at det gøres under skyldig hensyntagen til, hvad vi kan magte.

Så er der spørgsmålet om byrdefordelingen, og her fortsætter diskussionen om, hvorvidt den byrdefordeling, som vi har indføjet bestemmelse om i lovforslaget, er rigtig og rimelig. Jeg vil gerne som udgangspunkt sige, at jeg for mit vedkommende ikke har fundet anledning til overhovedet at beskæftige mig med en ændring af byrdefordelingen. Hele dette problem — det har det ærede medlem fuldkommen ret i — møder vi på vejområdet, på skoleområdet og nu på skolebespisningens område, og der kunne nævnes